

Komentár evanjelia na nedeľu 18. týždňa v Cezročnom období (cyklus B)

Komentár na nedeľu 18. týždňa v Cezročnom období (cyklus B). „Boží skutok je veriť v toho, ktorého on poslal“. Boh chce v nás konať zázraky, najmä zázrak nášho zbožštenia. Na to potrebuje našu vieru, našu dôveru, ktorá sa okrem iného prejavuje v tom, že si viac ceníme duchovné dobrá ako materiálne, zdravie a blaho našej duše pred zdravím a blahom nášho tela.

Evanjelium (Jn 6, 24-35)

Zástup zbadal, že tam nie je ani Ježiš, ani jeho učeníci. Preto aj oni nastúpili na loďky, prišli do Kafarnauma a hľadali Ježiša. Keď ho na druhom brehu mora našli, povedali mu:

„Rabbi, kedy si sem prišiel?“

Ježiš im odpovedal:

„Veru, veru, hovorím vám: Nehľadáte ma preto, že ste videli znamenia, ale preto, že ste jedli z chlebov a nasýtili ste sa. Nezháňajte sa za pominuteľným pokrmom, ale za pokrmom, ktorý ostáva pre večný život, a ten vám dá Syn človeka. Lebo jeho označil Otec, Boh, svojou pečaťou.“

Povedali mu:

„Čo máme robiť, aby sme konali Božie skutky?“

Ježiš im odpovedal:

„Boží skutok je veriť v toho, ktorého on poslal.“

Povedali mu:

„Aké znamenie urobíš, aby sme videli a uverili ti? Čo urobíš? Naši otcovia na púšti jedli mannu, ako je napísané: *„Dal im jesť chlieb z neba.“*“

Ježiš im odvetil:

„Veru, veru, hovorím vám: Nie Mojžiš vám dal chlieb z neba, ale môj Otec vám dáva pravý chlieb z neba. Lebo Boží chlieb je ten, ktorý zostúpil z neba a dáva svetu život.“

Povedali mu:

„Pane, vždy nám dávaj taký chlieb.“

Ježiš im povedal:

„Ja som chlieb života. Kto prichádza ku mne, nikdy nebude hladovať, a

kto verí vo mňa, nikdy nebude žízniť.“

Komentár

Evanjelium tejto nedele preberá úryvok z takzvanej reči o chlebe života, ktorú Ježiš predniesol v synagóge v Kafarnaume. Nedávny zázrak rozmnoženia chlebov a rýb slúži ako rámec a príležitosť pre Majstra, aby vyložil veľmi hlboké pravdy o tajomstve Eucharistie a o potrebe viery. Dnes sa budeme krátko venovať tomuto druhému aspektu.

Mohlo by nás zaraziť, ako málo boli Ježišovi poslucháči schopní pochopiť ohlasovanie Eucharistie, ktoré práve robil. Zostávali ťažkopádne materialisticky naladení; chceli od Ježiša dostávať viac jedla; mysleli si, že moc učiteľa z Galiley je lákavým a

jednoduchým riešením ich materiálnych a každodenných problémov. A žiadali aj viac jeho jasných zásahov, ak chcel, aby mu dôverovali.

Ježiš ich však povzbudzuje k väčšej nadprirodzenosti, aby sa nezháňali „za pominateľným pokrmom, ale za pokrmom, ktorý ostáva pre večný život, a ten vám dá Syn človeka“ (v. 27).

Aj my, takmer bez toho, aby sme si to uvedomovali, môžeme trpieť neschopnosťou týchto ľudí porozumieť Ježišovmu jazyku. Stáva sa nám to vtedy, keď sa vo svojich prosbách k Bohu zameriavame na materiálne dobrá, ako je fyzické zdravie, práca, rôzne úspechy, zloženie skúšok a podobne, ale možno zabúdame dať prednosť bežnej prosbe o duchovné dobrá: obrátenie, stav milosti, návrat k sviatostiam a priateľstvu s Bohom,

velkodušnosť úplne sa mu odovzdať a podobne.

Táto nadprirodzená hierarchia našich prosieb k Bohu, ktorá dáva prednosť duchovným dobrám, pričom stále prosíme o iné, premieňa náš spôsob myslenia a konania: „zháňajte sa za pokrmom, ktorý ostáva pre večný život“, hovorí nám Ježiš. Ak budeme takto konať, budeme mať stále väčší život viery.

V tejto súvislosti svätý Josemaría raz napísal: „Občas počujeme, že v dnešnej dobe sú vraj zázraky menej časté než kedysi. Nebude to snáď preto, že čoraz menej ľudí má živú vieru? (...) Mali by sme s pevnou vierou veriť v toho, ktorý nás zachránil, v Božského lekára poslaného práve na to, aby nás uzdravil. Veriť s o to väčšou silou, o čo väčšia a beznádejnejšia je choroba, ktorou trpíme. Dívajme sa na všetko Božími očami, nikdy

nestrácajme zo zreteľa
nadprirodzené hľadisko a počítajme
s tým, že Ježiš využije aj naše slabosti
na to, aby zažiarila jeho sláva“ (Svätý
Josemaría, *Boží priatelja*, body
190-194).

Ježiš hovorí svojim poslucháčom:
„Boží skutok je veriť v toho, ktorého
on poslal“ (v. 29). Boh chce v nás
konať zázraky, najmä zázrak nášho
zbožštenia. Na to potrebuje našu
vieru, našu dôveru, ktorá sa okrem
iného prejavuje v tom, že si viac
ceníme duchovné dobrá ako
materiálne, zdravie a blaho našej
duše pred zdravím a blahom nášho
tela.

Pablo M. Edo // Giuseppepapa -
Getty Images

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/domingo-to-18/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/domingo-to-18/) (26.03.2025)